

1	Objectius de la poda	3
2	Època de poda	9
2.1	Poda d'hivern	9
2.2	Poda en verd	9
2.3	Periodicitat	9
2.4	Realització de les podes.....	10
2.5	Màquines, equips i eines	10
2.6	Retirada, neteja i tractament de les restes de poda	12
3	tècniques de poda de manteniment	13
3.1	Supressió de branques en general.....	14
3.2	Eliminació de branques inserides en el tronc principal	15
3.3	Supressió de branques en forca	15
3.4	Severitat de la poda	15
3.5	Ferides de poda	15
4	Poda de servitud.....	19
5	Podes de formació	20
5.1	Poda de plantació	20
5.2	Poda de formació de l'estructura	21
5.2.1	Formes naturals:	21
5.2.2	Formes artificials:.....	23
5.2.3	Podes derivades de la marquesina.	25
5.3	Poda de reformació i restauració	26
5.4	Poda de transformació "Caps de Gat"	27
5.4.1	Procediment:	27
5.5	Poda de realçat	30
6	Poda de reducció de capçada.....	32
7	Altres tipus de poda	33
7.1	Poda d'aclarida	33
7.2	Brocada estructurada (poda curta anual).....	33
7.3	Retall anual (Topiària)	34

1 OBJECTIUS DE LA PODA

Tot i que per al bon desenvolupament de l'arbre no és necessària la poda si que aquesta ha d'ajudar a complir una sèrie de funcions quan l'arbre es troba al medi urbà:

- Funció estètica
- Funció sanitària
- Seguretat viària (vehicles, vianants i senyalització vertical)
- Descarregar pes en arbres amb risc de fractura o caiguda
- Control de la forma i l'estructura de l'arbre
- Control del volum de la capçada
- Control de la densitat de fullatge de l'arbre
- Regularització de l'equilibri entre superfície foliar i desenvolupament radicular
- Control de la dispersió d'algunes malalties
- Obtenció de flors i/o fruits amb valor ornamental

Si no existeix cap d'aquests motius és millor no podar.

El món urbà imposa una sèrie de condicionants i limitacions al desenvolupament dels arbres i s'han hagut de buscar tècniques de formació més limitatives per a mantenir l'equilibri necessari.

Caldrà tenir cura de respectar les distàncies de seguretat que indiquen les normatives vigents de l'enllumenat públic; conduccions de companyies de serveis, especialment les elèctriques i la senyalització viària. En tot moment i durant tot l'any s'han de poder visualitzar perfectament.

No es realitzaran treballs de poda a menys de 15 m de les línies d'alta tensió, ni a menys de 10 m de les línies de mitja tensió, ni a menys de 3 m de les de baixa tensió sense advertir prèviament als serveis especialitzats de les companyies elèctriques per a la seva desconexió momentània o anul·lació del servei.

En casos on les xarxes de serveis passen exactament per sobre de la capçada s'obrirà la capçada en forma de "Y" al voltant de la xarxa. L'arbre tancarà la capçada per la part superior de la xarxa, així ni la toca ni la destorba.

Quan les branques afectin el pas de vehicles i vianants i quan puguin afectar propietats veïnals, voladissos i balcons caldrà reduir el volum de l'arbre periòdicament tot recercant l'equilibri.

Es procurarà que l'arbrat presenti un aspecte d'homogeneïtat en cada carrer pel que fa a la mida, volum i tractament.

Els arbres de floració vistosa es podaran de manera que es respectin els borrons florals.

En alguns casos es practicarà una poda artesanal per a aconseguir una forma arquitecturitzada concreta en punts d'especial interès.

La situació dels arbres condiciona la decisió de la seva poda o no poda.

Font: Drénou. La poda de los árboles ornamentales. Del por qué al como. 2000

Les interferències en el medi urbà són molt importants en la vida de l'arbre, sobretot en la part aèria.

Font: Guia per a la selecció d'espècies de verd urbà: arbrat viari. DIBA 2012.

Les interferències en el sòl del medi urbà també poden ser molt destacades i condicionar el desenvolupament dels arbres.

Font: Guia per a la selecció d'espècies de verd urbà: arbrat viari. DIBA 2012.

En cada situació, en cada lloc, en cada cas s'ha d'estudiar amb detall si cal podar o no podar.

I si es poda amb quin motiu ho fem.

Font: Drénou. La poda de los árboles ornamentales. Del por qué al como. 2000

De vegades és indicat, necessari o fins i tot imprescindible de podar els arbres dels carrers.

Font: Drénou. La poda de los árboles ornamentales. Del por qué al cómo. 2000

I s'ha de tenir present l'evolució en el temps de l'arbrat en cada lloc.

Font: Drénou. La poda de los árboles ornamentales. Del por qué al cómo. 2000

2 ÈPOCA DE PODA

Les operacions de poda es faran **durant tot l'any**, però ajustant les tècniques adients a cada cas (espècie i ubicació) i a l'època més indicada.

2.1 Poda d'hivern

La major part de les operacions de poda de formació, reformació, reducció de capçada, refaldat, aclarida i brocada estructurada caldrà fer-les en el **període d'aturada vegetativa** (de novembre a març per la majoria d'espècies).

No té cap sentit d'avançar aquestes tasques de poda abans de l'aturada vegetativa per a eliminar fulles de l'arbre abans que caiguin per evitar de recollir-les.

A la tardor la major part de les espècies baixen les reserves necessàries per a la campanya següent, és a dir, els sucres i nutrients, a diferents zones de branques, axil·les i tronc.

Si es poden les branques amb les fulles encara per marcir-se l'arbre no pot traslladar les reserves i el seu vigor i estat general empitjorarà la temporada següent.

Aquests treballs de poda d'hivern s'han d'adaptar, sempre, a les característiques de climàtiques de cada any, en la mesura del possible, no sent sempre possible la generalització de dates ni calendaris.

2.2 Poda en verd

També es faran podes de manteniment i refaldat durant tot l'any, és l'anomenada poda en verd, i atendrà necessitats de seguretat viària o altres indicacions tècniques fonamentades.

També es poden fer en aquesta època les podes de retall i aclarida lleugera, sobretot en espècies de fulla perenne.

En aquests cassos els arbres es poden recuperar dels petits talls soferts, en trobar-se en època vegetativa.

Aquests treballs en verd s'han d'adaptar sempre, a les característiques de cada espècie i varietat, no sent possible la generalització de dates ni calendaris.

Així les espècies de floració vistosa però de fruita molesta s'han de posar entre un i altre moment, ni abans ni després.

2.3 Periodicitat

La periodicitat de la poda serà variable segons els emplaçaments, les espècies i l'edat dels exemplars.

Hi haurà exemplars que requeriran intervenció anual (podes curtes, formació estructural, formació artificial en pantalla), altres bianual (formació avançada, manteniment, estesa) i d'altres esporàdica (cada 4-6 anys).

Normalment els treballs de poda mai són generalitzables ni contínuus si tenim en compte una actuació a mig termini.

Més aviat podem dir que els treballs de poda són evolutius.

2.4 Realització de les podes

Els treballs de poda es realitzaran en els dies feiners de 8 a 18 hores.

Els treballs de poda s'hauran de senyalitzar de manera convenient amb rètols indicadors que es col·locaran en els carrers a podar amb suficient antelació. També caldrà avisar als veïns. L'empresa adjudicatària haurà de disposar un o més treballadors a la via per advertir els vianants i conductors.

S'informarà a la Policia Local per a l'ordenació del trànsit en els carrers on calgui. L'adjudicatari usarà tanques, cons, plaques i senyals de trànsit per a la senyalització correcta a la via pública, garantint la seguretat en tot moment, seguint les indicacions de la Policia Local, responsable del trànsit.

En els casos que es trobin arbres malalts, amb ferides importants, accidentats, defectuosos i perillosos es notificarà a la direcció tècnica per a la seva avaluació, procedint a la seva recuperació o al seu arrabassament sota els criteris tècnics, efectuant feines de restauració, sanejament arbori i cablejat si són justificables.

Els treballs de poda hauran de ser realitzats per personal especialitzat i disposar de direcció tècnica adequada.

2.5 Màquines, equips i eines

Per als treballs de poda únicament es podran utilitzar les eines apropiades de tall que el faci ben llis i net.

En general no s'aplicaran mai pastes o ungüents cicatritzants en les ferides.

Caldrà desinfectar les eines de tall en tots aquells arbres sotmesos o propensos a fitopatologia de contagi.

Les eines de tall apropiades seran:

- Xerrac de ma
- Xerrac de perxa
- Tisores de podar d'una ma
- Tisores de podar de dues mans
- Tisores de perxa
- Tisores pneumàtiques
- Xerrac mecànic
- Xerrac mecànic de perxa

Els equips i màquines a utilitzar han de garantir la seguretat del podador i han de ser totalment inocus per als arbres.

Tota els equips i màquines han de ser homologats CE i han d'estar en perfecte estat i han de seguir els plans de manteniment que indiquin els fabricants.

Les màquines i equips de seguretat per a poda d'arbrat seran els següents:

- Seguretat personal de poda
 - Casc de seguretat
 - Ulleres de protecció
 - Pantalons de protecció 180-360° per a serra mecànica
 - Maniguets de protecció 180-360° per a serra mecànica
 - Botes de seguretat amb puntera d'acer o de protecció per a serra mecànica
 - Guants de cuir (o de malla metàl·lica per a tisores pneumàtiques)

- Seguretat en altura
 - Arnès de seguretat i eslinga
 - Equips d'escalada:
 - Cordes d'enfilada, salvacàmbium i auxiliars
 - Escala d'espeleologia o similar
 - Bicicleta (complementària per a palmeres i tales)
 - Màquines d'accés:
 - Plataforma hidràulica autònoma de poda
 - Grua –cistella sobre camió
 - Cistella elevadora
 - Aparells d'accés no recomanats:
 - Escala de ma (només s'admet per a primer accés a l'arbre amb equips d'escalada)
 - Escala de tisora
 - Bastida transportable

2.6 Retirada, neteja i tractament de les restes de poda

Els treballs de recollida, trituració i retirada del brancatge seran simultanis als de poda.

S'hauran de carregar immediatament les restes de poda sobre camió o remolc i no poden quedar per cap concepte en la via pública.

S'haurà de netejar escrupolosament la via pública de restes de poda recollint totes les branques, branquillons, fullatge, estelles i altres que siguin producte dels treballs de poda, escombrant en tots els casos que calgui.

Per a la trituració in situ caldrà usar maquinària específica amb protecció sonora ambiental adient, per minimitzar les molèsties als veïns.

3 TÈCNIQUES DE PODA DE MANTENIMENT

Les tècniques de poda que s'hauran d'aplicar són les indicades en la norma NTJ 14C part 2: *Manteniment de l'arbrat: poda*. També se seguiran les indicacions reflectides en la publicació "La poda de los árboles ornamentales" de EMMANUEL MICHAU, Mundi-Prensa, 1987"; i totes aquelles que determini la Direcció Facultativa Municipal.

Les tècniques esmentades es resumeixen en:

- Tècnica de tall perfecte.
- Tècnica d'eliminació de branques insertades en el tronc principal
- Tècnica d'eliminació de branques es forqueta-forca
- Tècnica d'eliminació de branques en general
- Eliminar branques dèbils en cas d'encreuaments, deixant les més fortes, sanes i millor situades.
- Alleugerir les branques quan presentin pes excessiu en relació amb el diàmetre, eliminant pes de l'extrem de la branca.
- Efectuar tots els talls correctament seguint les tècniques actuals del tall perfecte, de forma que afavoreixi sempre el desenvolupament natural del tall de cicatrització.
- Realitzar totes les operacions de poda tenint en compte les característiques estructurals de l'arbre, tant en el moment de la poda com en el seu desenvolupament futur.
- Respectar la dominància apical.

1. Eliminació de xupons o xucladors
2. Eliminació de branques seques i monyons
3. Eliminació de branques massa properes al tronc o possibles competidores de la guia
4. Eliminació de branques mal orientades, que facin fregaments o ferides
5. Eliminació de rebrots d'arrel
6. Eliminació d'arrels que molestin

3.1 Supressió de branques en general

Qualsevol supressió d'una branca desfavorable s'haurà de realitzar al nivell d'una altra de lateral, deixant aquesta última en funcions de tira-saba, sense deixar mai monyons.

Els talls es practicaràn en un pla paral·lel a l'arruga de l'escorça.

Llevat dels casos en què hi hagi especificació contrària pel tipus de poda concreta que s'utilitzi, la supressió de qualsevol branca s'haurà de guiar per les tècniques que confereixin un aspecte el més natural possible a la forma de l'arbre, respectant les següents normes:

Aconseguir i preservar la proporció entre els diàmetres dels respectius ordres de ramificació (branques estructurals, primàries, secundàries, terciàries, quaternàries, etc.)

En general, les branques laterals han de créixer vers l'exterior (òbviament depèn de les espècies i les formes naturals).

Cal evitar les formes retorçades i tortuoses.

En els casos en què no hi hagi branques laterals, els talls es realitzaran a l'alçada d'un borró lateral, practicant el tall a biaix, paral·lel al pla de la futura arruga de l'escorça.

Les branques que estiguin seques (mortes) en el moment de la poda, s'hauran de suprimir, practicant els talls a l'alçada del nou call de cicatrització que s'hagués format i sempre sense produir-hi danys.

En el cas de tall de branques de gran pes caldrà utilitzar la regla dels tres talls: efectuant primer dos talls de descàrrega i efectuant, després, el tall definitiu del monyó resultant.

Si en un primer tall no quedessin adequadament executades, caldrà efectuar successives operacions de neteja fins aconseguir un cantell de ferida perfectament net, que afavorirà la formació de call de cicatrització.

3.2 Eliminació de branques inserides en el tronc principal

Caldrà efectuar els talls en la secció del pla resultant entre l'arruga de l'escorça de la branca i l'extrem superior del coll de la branca, incidint positivament en la formació del call de cicatrització.

Si les branques que s'han de suprimir fossin molt pesants i poguessin produir danys per esquinçament (esqueixar-se) en produir els talls, abans d'efectuar el tall definitiu s'haurà de suprimir la zona superior de la branca practicant primer un tall inferior de baix cap a dalt, seguit d'un altre tall de dalt cap a baix, per així suprimir la branca pesant. Posteriorment es practicarà el tall definitiu. En el supòsit de branques grans, s'utilitzarà el sistema de lligat.

En cas que les branques fossin horitzontals i no inclinades, com en el cas anterior, els talls s'hauran d'efectuar paral·lels al tronc respectant el coll de la branca.

3.3 Supressió de branques en forca

Els talls hauran de realitzar-se de manera, que quedi suprimida la branca més desfavorable, practicant el tall a biaix, de forma que s'afavoreixi la circulació de la saba en la zona de cicatrització sense deixar cap tros de material vegetal sense circulació, aconseguint la secció de la ferida tan reduïda com sigui possible.

3.4 Severitat de la poda

Una poda severa pot suposar la pèrdua de salut de l'arbre i és l'origen de cavitat i podridures, que poden fer augmentar el risc de ruptura de noves branques.

S'aconsella no superar mai el 25% de fullatge eliminat amb les operacions de poda. Tot i això la quantitat màxima que pot ser eliminada depèn de cada espècie, de la seva mida, la seva edat i el seu estat.

Un arbre tanca millor moltes ferides petites que una de molt gran.

3.5 Ferides de poda

No es recomana, en general, l'ús de pintures cicatritzants, ja que pot potenciar, en alguns casos, el desenvolupament d'algunes malalties fúngiques.

El millor per a afavorir la cicatrització de les ferides de poda és la bona realització del tall de poda.

Font: Drénou. La poda de los árboles ornamentales. Del por qué al como. 2000

Font: Drénou. La poda de los árboles ornamentales. Del por qué al cómo. 2000

Font: Drénou. La poda de los árboles ornamentales. Del por qué al como. 2000

4 PODA DE SERVITUD

Cal compatibilitzar la intersecció entre l'arbre i la ciutat, la relació entre l'arbre i la ciutat no sempre és fàcil. Les necessitats de la ciutadania pel que fa a serveis, neteja viària, visibilitat, etc. s'enfronten molt sovint a les necessitats de l'arbre, el qual acostuma a quedar relegat a un segon terme envers les prioritats de les persones.

Per tant consisteix en :

- Deixar lliures d'interferències la xarxa aèries d'infraestructures de serveis i les edificacions.
- Donar l'espai de llum suficient i evitar que el brancatge afecti el pas de vianants, el trànsit de vehicles, i a la senyalització vertical viària,i semaforització e instal·lacions.
- Facilitar l'entrada de llum i claror als carrers i vies públiques,especialment en el període hivernal .

Es donarà especial importància a la poda lateral del brancatge que es pugui aproximar a les edificacions i façanes de vivendes, reduint el desenvolupament dels arbres vers les edificacions,tot potenciant el desenvolupament de l'arbre cap a la via pública i vial (allunyant-lo de les vivendes),mantenint una estructura equilibrada de l'arbre.

N'hi hauran casos en que serà necessari intervenir,quan les circumstàncies particulars així ho requereixin,en varies actuacions conjuntes.

Exemple: Poda lateral d'edificis,poda de refaldat per pas de vehicles alts,poda per visualització senyalització vertical,poda per pas de serveis aèries,...

5 PODES DE FORMACIÓ

5.1 Poda de plantació

En el moment de la plantació d'arbres nous pot ser necessari, en alguns casos, fer una selecció de branques i d'arrels defectuoses o mal orientades.

Si l'arbre és de bona qualitat, d'origen contrastat, aquests treballs seran mínims.

Bàsicament es tracta d'eliminar petites malformacions que puguin esdevenir un problema en el futur de l'arbre.

Caldrà respectar el port natural i genuí de l'arbre i no s'acceptaran, mai, arbres tercejats en viver.

Si un arbre de nova plantació requereix molts treballs de poda de capçada o arrels és millor no plantar-lo.

Font: Drénou. La poda de los árboles ornamentales. Del por qué al cómo. 2000

5.2 Poda de formació de l'estructura

En els primers anys cal donar la forma desitjada a l'estructura de l'arbre, sempre que sigui possible dins de la seva forma i port naturals, a més d'eliminar branques trencades i mal orientades.

També s'ajuda, així, a millorar el seu desenvolupament radicular.

La durada d'aquest tipus de poda és de 3 a 8 anys, depenent de les espècies i els emplaçaments.

Es poden diferenciar diferents tipus de poda segons el port natural o el port artificial que es desitgi en l'arbre adult però la base de tots ells és la mateixa.

Els principals tipus de ports naturals i artificials són els següents:

5.2.1 Formes naturals:

- Cònica
- Estesa
- Arrodonida
- Afusada, fastigiada o piramidal
- Columnar

Formació d'un arbre amb port natural fastigiat o piramidal

Formació d'un arbre amb port natural estés.

5.2.2 Formes artificials:

- Piràmide
- Estesa
- Arrodonida
- Afusada
- Columnar
- Ovoide
- En vas
- En marquesina
- Mota (macolla)

Formació d'arbres en port artificial en fus.

Formació d'arbres en port artificial en piràmide

Formació d'un arbre amb port artificial estés

Port artificial arrodonit.

Formació artificial en vas.

5.2.3 Podes derivades de la marquesina.

A partir de l'alçada de tronc lliure necessària (2,5 i 4,5m), els arbres han de rebre una formació d'estructura d'acord amb la seva forma genuïna, sempre que sigui possible, i d'acord amb les podes de reducció de capçada a les quals més tard hauran de ser sotmesos.

Els arbres d'una mateixa alineació (Unitat de Gestió) rebran sempre un tractament homogeni.

5.3 Poda de reformació i restauració

Es realitza en casos d'arbres que han patit una poda dràstica en anys anteriors. Pot haver estat del tipus:

- Tercejat: Consisteix en la supressió de les branques deixant-les a 1/3 aproximadament de la seva longitud primegènia.
- Esmotxat: És una operació molt radical, ja que totes les branques es suprimeixen a l'alçada del tronc.
- Escapçat: És la supressió de la part alta de l'arbre (part de la capçada, l'alta), sol venir precedida del tercejat i el esmotxat.

En tots aquests casos cal procedir reconduïnt l'estructura de l'arbre cap a les formes naturals i genuïnes desitjades.

Per a la reconstrucció adequada s'hauran d'escollir branques centrals verticals que presenten major vigor i resistència. El nombre a conservar per ramificació dependrà de les característiques de cada arbre.

Per a facilitar l'engruiximent i la millor formació de l'estructura cal potenciar l'evolució dels borrons i brots secundaris de les branques que impedeixin una correcta insolació.

Totes les branques baixes que penguin i puguin ocasionar molèsties al trànsit i als vianants seran suprimides.

Els treballs de restauració d'un arbre tercejat s'efectuaran en diversos anys, considerant els objectius que es vol desenvolupar en cada cas.

Si el tercejat o esmotxat s'ha realitzat a un arbre vigorós i es produeixen abundants rebrots, és possible que l'arbre pugui, en uns anys, recuperar la seva vitalitat i compartimentar bé les podridures.

En molts casos, la única solució viable i més segura és la formació de caps de gat en els punts esmotxats o tercejats, i la corresponent poda anual. Amb això s'evitaria la possible formació de capçades voluminoses crescudes sobre punts febles.

Només en els casos d'arbres joves de les espècies amb millor resposta (plàtans, etc.) cal plantejar-se la formació d'una estructura completa, però fins i tot això podria manca de sentit si la limitació d'espai va ser la motivació del tercejat o de l'esmotxat realitzat.

5.4 Poda de transformació “Caps de Gat”

L'arbre es moldeja de manera que tingui una forma molt simètrica, amb una estructura de branques que acaben en nòduls de teixit callòs anomenats caps de gat. Cada any s'eliminen tot els brots nous per la base, generalment als nòduls. El resultat és un arbre amb una estructura molt formal.

Els arbres esporgats així acostumen a utilitzar-se en agrupacions linears per complementar les característiques arquitectòniques dels edificis adjacents.

No s'ha de confondre un arbre desmotxat amb un arbre mutilat per talls radicals. La formació d'una estructura d'aquest tipus comença des de la juvenut de l'arbre.

5.4.1 Procediment:

A continuació explicarem els passos per realitzar la transformació d'un plàtan desmotxat, després passat a capçada lliure i finalment a caps de gat.

1 . Ens trobem amb un arbre tractat amb fitopràctiques tradicionals i agroforestals.

Amb color negre observem a on es va intervenir (esporgar) les primers vegades.

Amb el decurs del temps,i després de deixar les noves brotacions (color vermell) l'arbre va pujar de nivell la seva capçada i va continuar evolucionant fins arribar a la modalitat de “deixar-los lliures” (color verd), practica molt habitual dels anys 90's coma fórmula de manteniment d'arbrat a la ciutat;que va afegir la problemàtica d'arbres amb capçades amb molt de pes i unes insercions del brancatge molt febles.

Això,va comportar un replanteig en les tècniques de manteniment,substituint les anteriors practiques d'esporga, per la realització de reduccions de capçada (color fúcsia).

2. Després de realitzar un primer estudi d'estabilitat (incloent totes les branques), s'aconsella reduir la capçada fins el nivell de color fúcsia, ja que tenim talls no massa grans per millorar la compartimentació dels mateixos, i també aconseguirem que les reserves no tinguin gaires desplaçaments, alhora que no minvarem massa les seves reserves.

3. La primera brotada serà molt verticil·lada [1] doncs no tenim gaires reserves al punt de tall, això comportarà una primera actuació d'esporga el primer any, obtenint petits "caps de gat" [2], per obtenir creixements més llargs i vigorosos [3], ja que ara tenen més reserves acumulades.

[1]

[2]

[3]

Després del segon o tercer any podrem deixar dos o mes tirassaves de deferents llargades a cada "cap de gat" [4] ,per intentar tenir brotades mes controlades (menys llargues) [5] , i així,obtenir mes caps de gat,per poder esporgar cada dos o tres anys [6].

[4]

[5]

[6]

La redistribució de les reserves del Plàtan s'aniran traslladant fins acumular-se a les zones de tall per tal de realitzar els "cap de gat".

Les reserves estan representats per gradients de colors, de forma que el vermell te les màximes reserves fins el blanc que representa entre un 5-10%.

5.5 Poda de realçat

En el cas d'arbres de carrer i de zones de vianants s'ha de realitzar el progressiu aixecament de la capçada, eliminant totes les branques que resultin massa baixes i que interfereixen el pas per sota seu.

S'ha de tallar les branques quan encara són de diàmetre petit i mai per sobre d'un terç de l'alçada total de l'arbre.

En essència, el realçat no busca pròpiament una reducció de volum de capçada, sinó una anticipació a la pèrdua espontània de les branques laterals baixes i, de pas, facilitar l'ús de l'espai públic per vianants i vehicles.

La poda de realçat consisteix a l'eliminació progressiva de les branques laterals baixes la qual cosa es pot realitzar sense risc en tot moment de l'any.

Diferents situacions porten a diferents necessitats de realçat de la capçada.

Sempre fan referència al tipus d'ús que es desenvolupi al costat i sota de l'arbre.

6 PODA DE REDUCCIÓ DE CAPÇADA

És el tipus de poda que se segueix per reduir en amplada i/o en alçada la capçada de l'arbre.

Es practica quan convé reduir la capçada d'un arbre per diverses causes:

- Per donar espai de seguretat suficient a les xarxes aèries de serveis o a edificacions.
- Evitar el perill de trencada i caiguda d'algunes branques de grans dimensions o mal orientades
- Permetre la bona arribada de llum solar a habitatges, plaques solars, enllumenat, etc.

Sempre cal seguir el mètode anglès:

- Eliminant branques terminals per sobre de branques laterals o tira-sabes de gruix suficient (com a mínim un terç del diàmetre de la branca que eliminem)
- Aplicar les tècniques del bon tall, i no deixar ferides massa grans.

Aquest tipus de poda també es realitza en operacions de reequilibri de capçada, actuant, llavors, en un dels costats de la capçada.

La presència de danys o debilitats estructurals en l'arbre poden suposar un considerable risc d'accident per trencament o caiguda.

En alguns casos és possible reduir el risc respectant la integritat de la capçada però sol ser més convenient reduir l'empenta del vent a la capçada.

No sempre l'estructura permet una reducció ajustada, i de vegades, no queda una altra alternativa que l'eliminació de l'arbre o un cert grau d'esmotxat o tercejat. En tot cas, la seguretat obliga i no s'ha de permetre la presència d'arbrat perillós.

Altres tipus de podes de reducció de capçada (tercejat, esmotxat, escapçat) ocasionen grans ferides i danys als arbres i provoquen, a la llarga, una important disminució de les característiques estructurals de resistència.

Aquestes podes no es practiquen en cap cas.

7 ALTRES TIPUS DE PODA

7.1 Poda d'aclarida

En casos on hi ha un excés de branques petites a l'interior de la capçada, que acaben morint-se per manca de llum, cal eliminar-les per a afavorir el creixement de les millor situades. No es modifica l'estructura de l'arbre, més aviat s'alleugereix.

De vegades es parla d'excessiva densitat de capçada, d'excés d'ombra, de necessitat de ventilació.

Si la densitat foliar específica resulta excessiva, pel lloc determinat i concret, no té molt sentit actuar anualment o plurianualment per reduir la densitat de capçada; la solució correcta és canviar d'espècie.

Si l'estructura presenta una excessiva densitat de branques i rebrots, la solució és emprendre una formació estructural i revisar el programa de poda.

Si l'estructura és correcta, la pretensió de reduir la densitat de capçada, no té molt sentit, almenys com a proposta i sistema general de poda.

7.2 Brocada estructurada (poda curta anual)

En comptades espècies (moreres (*Morus alba*) i moreres de paper (*Brousonetia papyrifera*)) la fruita de la qual és molt molesta per als vianants en caure sobre els paviments, convé realitzar esporgues anuals per tal que l'arbre tregui força branques noves i s'eviti, així, la fructificació que només té lloc sobre branques de més d'un any.

Es realitzaran els talls correctament, per sobre d'una gemma o borro.

És el que anomenem, també, poda curta anual o poda de brocada.

En tot cas s'ha de fer, sempre, donant una estructura rica i diversa a la capçada de l'arbre.

Ens agrada de fer servir el terme poda de brocada estructurada, per diferenciar-la de la brocada tradicional que no permet la ramificació.

En aquest tipus de poda cal evitar el tall de diàmetres grossos i cal evitar ferides innecessàries als troncs i branques principals.

Aquest tipus de poda no es recomana en varietats de les mateixes espècies que no produeixen fruita (var Fruitless) o be en d'altres espècies, ja que sol debilitar molt els arbres, i compromet de manera dràstica el seu desenvolupament cap a formes genuïnes lliures o semillieres.

Amb la poda de brocada estructurada hem de facilitar una estructura de la capçada de l'arbre amb l'orientació que permeti minimitzar els danys que li provoquem.

Potenciem la retenció.

O potenciem l'extensió lateral.

7.3 Retall anual (Topiària)

En algunes espècies de fulla perenne i en algunes coníferes es fan operacions de retall anuals per tal de controlar la seva forma externa.

S'aplica la tècnica de "topiària" amb retall amb tisora de dues mans o tallabardisses.

Només es realitzarà en casos de formes arquitecturitzades ja establertes.

Aquest tipus de poda s'aplica en algunes espècies per a retirar o bé evitar la seva producció de fruita, com en el cas de la troana (*Ligustrum lucidum*). En aquest cassos cal dur-la a terme just després de la floració.

De manera periòdica, normalment cada 5-6 anys, els exemplars tractats amb aquest tipus de poda poden necessitar una poda d'aclarida i neteja interior de branques seques.